

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	25. maj 2001

Til underretning for Folketingets Europaudvalg fremsendes vedlagt Miljø- og Energiministeriets reviderede grundnotat vedrørende grønbog om en integreret produktpolitik, KOM (2001) 68 endelig.

Det reviderede grundnotat er ligeledes fremsendt til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

NOTAT

DEPARTEMENTET

Ledelsessekretariatet

J.nr. M

Den 22. maj 2001

REVIDERET GRUNDNOTAT

Vedrørende grønbog om en integreret produktpolitik - KOM (2001) 68 endelig

1. Status

Kommissionen har den 8. februar 2001 vedtaget "Grønbog om en integreret produktpolitik".

Kommissionen har præsenteret grønbogen på rådsmødet (miljø) den 8.marts 2001.

Det vides ikke endnu hvornår Europaparlamentet vil påbegynde behandlingen af grønbogen.

En integreret produkt politik er foreslået som et element i det kommende 6. miljøhandlingsprogram og i EU's strategi for en bæredygtig udvikling.

Formandskabet har efterfølgende den 9. april 2001 fremsendt forslag til Rådets konklusioner om Kommissionens Grønbog om integreret produktpolitik.

Grundnotat om forslaget er sendt til Folketingets Europaudvalg den 23. februar 2001 som en del af det samlenotat, der blev forelagt forud for rådsmøde (miljø) den 8. marts 2001.

Formandskabet har sat punktet på dagsordenen med henblik på vedtagelse af rådskonklusioner på miljørådsmøde den 7.- 8. juni 2001.

2. Formål og indhold

Formålet med grønbogen er at præsentere Kommissionens strategi og stimulere en offentlig debat om de muligheder, der åbner sig for interessenter på de miljø- og markedspolitiske områder i forbindelse med "grønne produkter" og særligt om de praktiske foranstaltninger, der er nødvendige i forbindelse med gennemførelse og promovning af en integreret produktpolitik.

Formålet med en integreret produktpolitik er at reducere miljøbelastningen fra et produkt i hele dets livscyklus, lige fra udvinding af råmaterialer over produktion til distribution, anvendelse og affaldshåndtering. Tanken er at inddrage miljøhensyn i alle trin i produktets livscyklus.

En integreret produktpolitik må bygge på medspil fra alle relevante aktører i et produkts livscyklus såsom industri, forhandlere, ikke statslige organisationer såvel som offentlige og private forbrugere samt af forsknings- og udviklingsinstitutioner. En åben dialog og incitament til at anvende livscyklusprincippet i alle relevante beslutninger er efter Kommissionens opfattelse det grundlag, som en integreret produktpolitik bør bygge på. I denne sammenhæng er der i særlig grad behov for at fokusere på varekæden og dermed på de enkelte aktørers muligheder for via udbud og efterspørgsel gradvis at påvirke varenes miljøegenskaber.

Kommissionens strategi for en integreret produktpolitik lægger således op til at miljøvenlige varer og tjenesteydelser i størst muligt omfang skal fremmes ved udnyttelse af markedskræfterne. Dette forudsætter at de mange forskellige aktører indser strategiens muligheder og engagerer sig i dens gennemførelse.

Kommissionen lægger op til brug af et mix af eksisterende og nye virkemidler, hvor de offentlige myndigheders rolle i de fleste tilfælde vil være at lette aktørernes indsats og ikke så meget at gribe direkte ind i dette markedssamspil. Tanken er at den integrerede produktpolitik især skal fastlægge hovedmålene og give de forskellige aktører midler og tilskyndelser til at nå målene.

Lovgivning bør efter Kommissionens opfattelse indgå i kombinationen af virkemidler og alene anvendes, når der er grund til det, for eksempel hvor en frivillig indsats ikke har givet de forventede resultater, eller hvor der er behov for at opstille lovgivningsmæssige rammer for frivillige instrumenter, for eksempel miljømærker.

Efter Kommissionens opfattelse skal udfordringen i forbindelse med mere miljørigtige produkter først og fremmest tages op af producenter og forbrugere, da de vigtigste beslutninger i denne forbindelse sker i designfasen og i forretningerne. Den integrerede produktpolitik skal derfor først og fremmest fokusere på miljørigtig design af produkter, på information og incitament til at købe "grønne" produkter.

Kommissionen nævner varens pris som en væsentlig mekanisme til at fremme udbud og efterspørgsel af miljøvenlige varer og anfører væsentligheden af, at varens pris skal afspejle varens samlede miljøbelastning i hele livscyklus (forureneren betaler princippet). Kommissionen erkender det vanskelige i at identificere produkternes reelle miljømæssige omkostninger og at udforme bredt accepterede politiske muligheder for at gennemføre princippet om at forureneren skal betale. Kommissionen foreslår differentieret beskatning efter produkternes miljøpræstationer og herunder f.eks at nedsætte momsen for miljømærkede varer. Som en andet mekanisme, der har økonomiske konsekvenser for producenten, nævner Kommissionen muligheden for at

pålægge producenten et produktansvar, som det er foreslået i direktivforslaget om affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Også pantsystemer bør overvejes i denne forbindelse.

I forbindelse med stimulering af efterspørgselsiden gennemgår grønbogen en række mulige tiltag, der kan få forbrugerne, erhvervslivet og det offentlige til at vælge miljøvenlige produkter, og ved dette valg at fremtvinge en konstant markedsstyret forbedring af produkternes miljøegenskaber:

Adgang til forståelig, relevant og troværdig miljøinformation til forbrugere. Tredjepartskontrollerede *miljømærker* som EU-blomsten bør spille en væsentlig rolle for et bæredygtigt forbrug. Kommissionen foreslår, at dækningsområdet for miljømærker bør udvides til at omfatte flest mulige produktkategorier, at der bør afsættes flere offentlige midler til fremme af miljømærkerne og at de bagved liggende miljømærkekriterier bør anvendes bredere i forbindelse med f.eks. opstilling af indikatorer, benchmarking og ved "selvdeklarerede påstande". Kommissionen vil derfor tage miljømærkningsstrategien op til fornyet overvejelse.

Kommissionen er ved at lægge sidste hånd på et sæt retningslinier for udarbejdelse og vurdering af producenters og distributørers *selvdeklarerede miljøpåstande (ISO, type II)*. Formålet med disse retningslinier er at undgå vildledende markedsføring.

Som et dialogredskab på det professionelle marked nævner Kommissionen, at der muligvis vil være behov for et EU samarbejde vedrørende fremme af brug af tredjepartskontrollerede *miljøvaredeklarerationer (ISO type III)*

Ikke kun valget af miljørigtige produkter er vigtigt også belastningen ved brugen har betydning. Derfor anfører Kommissionen, at der er brug for en formidling af oplysninger til forbrugerne om den miljørigtige brug af produkter.

Fremme af offentlige grønne indkøb i EU. Det offentliges indkøb repræsenterer 12 % af BNP i gennemsnit og en offentlig grøn indkøbspolitik indbærer derfor en mulighed for at stimulere efterspørgslen efter grønne produkter. Forslag fra Kommissionen til konkrete handlinger i denne forbindelse omfatter *en fortolkende meddelelse om offentlige indkøb og miljøet* i forbindelse med udbudsdirektiverne, *en håndbog om offentlige grønne indkøb* samt *koordinering og informations udveksling*, bl.a. via internettet.

Kommissionen har i sinde at gå i spidsen med indføring af grønne indkøb, bl.a. – i den udstrækningen lovgivningen tillader – foretrække produkter, der opfylder kriterierne for mærkning med EU-blomsten. Kommissionen har til hensigt at lade sig registrere under EMAS-forordningen og vil tilskynde andre offentlige instanser til at gøre ligeså.

I forbindelse med foranstaltninger på udbudssiden beskæftiger grønbogen sig med spørgsmålet om, hvordan man kan styrke incitamentet for producenter til at lægge sig i spidsen for bestræbelserne på at gøre deres virksomhed bæredygtig. Udgangspunktet er den antagelse at god miljøledelse og miljørigtigt design er nøglen til fremtidens markedsandele i en bæredygtig økonomi. En antagelse der bestyrkes af at s&arin g;danne virksomheder op gennem 90'erne har klaret sig bedre end andre. Udfordringen består i at speede denne proces op. Af redskaber og incitamentet nævner Kommissionen:

Tilvejebringelse og formidling af produktinformation er en forudsætning for at kunne forbedre produkternes miljøegenskaber. Det grundlæggende er, at der fremskaffes og sammenstilles oplysninger om produkternes miljøbelastning i hele deres livscyklus. Kommissionen prioriterer denne indsats højt. Kommissionen kan f.eks. medvirke til at *sammenstille data for produkters livscyklusbaserede miljøbelastninger (LCA-data)* i databaser, der lever op til aftaler om datastandarder og vil tilskynde til, at sådanne data gøres offentlig tilgængelige.

Der bør udvikles og sikres *adgang til operationelle redskaber*, der kan anvendes til livscyklusvurderinger (LCA-redskaber) samt redskaber til formidling af LCA-data i varekæden. På basis af sådanne data, bør der opstilles målestokke for produkternes miljøegenskaber (benchmarks, resultatindikatorer mv).

Kommissionen nævner muligheden for at *forpligte* eller på anden måde *tilskynde producenter til sende centrale miljødata ned gennem varekæden til forbrugeren*.

Kommissionen nævner endvidere muligheden for *udarbejdelse af mere lettilgængelig information* der tager udgangspunkt i miljøpolitiske mål og eksisterende designanvisninger eller *information om for eksempel produktets forventede levetid, forventede omkostninger ved bortskaffelse, garanti for reparationer, forventede driftsomkostninger osv.* Forudsætningen skulle være at en sådan information dels skulle være let for producenterne at få ken dskab til dels let forståelig og endelig skulle den kunne kontrolleres af forbrugerne.

Produktdesign

Kommissionen vil tilskynde til at der udarbejdes *retningslinier for inddragelse af miljøhensyn i designprocessen*. Disse retningslinier bør baseres på produktets potentielle miljøbelastning i hele livscyklus (belastning i hele produktets levetid samt ved bortskaffelse) samt anvisninger på hvordan miljøbelastningen kan nedbringes. Kommissionen vil tilskynde til, at sådanne retningslinier formidles bredt.

Standardisering og "den ny metode"

I forbindelse med standardisering nævner grønbogen den "ny metode" for udarbejdelse af direktiver. Den "ny metode" består i at der – i totalharmoniserings direktiver kun defineres bindende "væsentlige krav", der så bagefter udmøntes i CEN-standarder udarbejdet efter mandat fra Kommissionen.

Ifølge grønbogen er den "ny metode" blevet en central og succesfuld hjørnesteen i fællesskabets regulering af sundheds- og sikkerhedsaspekter i produktdesign. På miljøområdet er der foreløbig kun et eksempel – emballagedirektivet. Erfaringerne har været blandede og Kommissionen foreslår at disse danner udgangspunkt for en *debat om hvorledes metoden bedst bruges* i forbindelse med nye reguleringsinitiativer.

Kommissionen anfører at økonomiske operatører generelt er villige til at tage miljøhensyn i produktdesign og –fremstilling så længe dette ikke reducerer virksomhedernes konkurrencesituation. For at formidle et samarbejde mellem markedsaktørerne, foreslår Kommissionen at der *etableres fora (produktpaneler)*, hvor aktørerne i fællesskab kan analysere og tage initiativer til opnåelse af væsentlige miljøforbedringer i produkter, som interessenterne har en fælles interesse i – enten som producenter eller aftagere. Kommissionen nævner som eksempel blandt andet de danske produktpaneler.

Endelig nævner grønbogen andre virkemidler, der kan understøtte indsatsen.

Her nævner Kommissionen virkemidler som miljøledelse og miljørevisionssystemerne ISO 14001 og EMAS, miljøberetninger og grønne regnskaber, LIFE-programmet samt støtte til forskning og udvikling. Disse virkemidler er ikke primært rettet mod produkter, men vil efter Kommissionens opfattelse kunne støtte den integrerede produktpolitik.

Miljøledelse sætter miljøhensyn på dagsordenen i virksomhedens daglige ledelse og vil derfor også kunne bidrage til mere miljøvenlige produkter. Miljøledelse er et frivilligt instrument, men Kommissionen fremfører at miljøledelse bør kunne give mere *fleksibilitet i forbindelse med for eksempel kontrol og tilsyn*. Miljøledelse er ikke kun et instrument for produktionsvirksomheder men kan også anvendes af for eksempel myndigheder.

Kommissionen fremhæver behovet for innovation i virksomhederne i forbindelse med en integreret produktpolitik. Som støtte for en sådan innovation nævner Kommissionen det eksisterende program for konkurrence- og bæredygtig vækst under det 5. forskningsrammeprogram. Herudover finder Kommissionen at EU og andre myndigheder bør indføre finansieringsordninger for projekter og netværk på områder, hvor forsknings- og udviklingsprogrammer kan få stor betydning ved at udløse innovationer, der skaffer nye, mere miljøvenlige produkter og serviceydelser til veje.

Det eneste instrument der i dag er til rådighed på fællesskabsplan til finansiel støtte til det miljøpolitiske område er LIFE, hvor LIFE III indeholder muligheder for at yde støtte til projekter og demonstrationsprojekter, hvor den specifikke målsætning er at bidrage til udvikling af innovative og integrerede teknikker og metoder. Integreret produktpolitik er nævnt som et ud af fem specifikke mål for demonstrationsprojekter.

Grønne regnskaber og miljøberetninger betragtes af Kommissionen som mere og mere relevante for virksomhederne, fordi der er stigende interesse for sådanne hos investorer, kreditorer, regeringer og i den brede offentlighed. Kommissionen skriver, at den vil overveje om der kan *opstille retningslinjer for, hvordan miljøudgifter og miljøfordele kan medtages i en virksomheds regnskab.*

Formandskabets forslag til Rådets konklusioner om grønbogen

Formandskabets forslag til konklusioner beder Kommissionen om i tæt samarbejde med de berørte aktører at arbejde videre med en hvidbog om forslag til gennemførelse af en integreret produktpolitik. Arbejdet bør ifølge forslaget indeholde

- udarbejdelse af klare mål og tidsplaner, der suppleres med indikatorer for monitoring af fremdriften,
- udvikling af et sammenhængende sæt af instrumenter, der er rettet mod forskellige faser af produkters livscyklus,
- en analyse af drivkræfterne og ansvaret for udviklingen hos aktørerne for at opnå høj motivation,
- fremlæggelse af en informationsstrategi for produkt- og miljødata i produktkæden, idet Århus konventionens principper lægges til grund,
- at både produkter og tjenesteydelse henregnes under en integreret produktpolitik, samt overvejelser om hvordan forbrugeres produktforbrug kan konverteres til et forbrug af mindre miljøbelastende tjenesteydelser,
- støttemuligheder for små og mellemstore virksomheder
- afklaring af hvordan en integreret produktpolitik understøtter målene i såvel forslaget til 6. miljøhandlingsprogram som målene i EU's bæredygtighedsstrategi og strategierne for integration af miljø i sektorerne (Cardiff), foruden
- overvejelser om forskning, uddannelse og information om bæredygtigt forbrug og produktion indenfor rammerne af et nyt miljøhandlingsprogram og et nyt rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling.

Forslaget beder Kommissionen fortsætte med udvikling af de instrumenter, der nævnes i grønbogen, men basere dette på behovet for

- at undersøge hvordan økonomiske virkemidler kan underbygge IPP for at fremme princippet om at forurenere betaler, idet der bør ses på, hvordan lignende instrumenter virker i medlemslandene
- at pege på måder at undgå subsidier, som modarbejder formålet med en integreret produktpolitik,
- at gennemtænke, hvordan offentlige grønne indkøb kan styrkes som et effektivt værktøj til at fremme målene i en integreret produktpolitik,
- undersøge muligheder og begrænsninger i brugen af 'Ny metode' under en integreret produktpolitik, samt muligheder for en åben og tilgængelig proces omkring standardarbejdet, idet også alternativer til 'ny metode' bør overvejes,
- at undersøge, hvordan miljøledelsessystemer kan motivere til at inddrage miljøredegørelser og produkt-livscyklusaspekter,
- en analyse af frivillige aftaler som en del af en integreret produktpolitik, og
- en analyse af om eksisterende EU lovgivning understøtter tankegangen i en integreret produktpolitik.

Forslaget opfordrer ligeledes Kommissionen til at udvikle erfaringsudveksling om udviklingen af en integreret produktpolitik. Ligeledes opfordres Kommissionen til at undersøge ansvarsfordelingen mellem Fællesskabet, medlemslandene og andre aktører.

Kommissionen opfordres til at igangsætte pilotprojekter på udvalgte produktområder ud fra medlemslandenes erfaringer og behovet for at udvikle livscyklusmetodikker.

1. Nærhedsprincippet & proportionalitetsprincippet

Et væsentligt formål med grønbogen er at belyse en række eksisterende og mulige nye tiltag på europæisk plan indenfor den integrerede produkt politik og de problemstillinger, der knytter sig til disse. Det anføres, at lokale initiativer, der præges af praksisnær tilgang med udgangspunkt i græsrodsniveau, bliver en af grundstenene i fællesskabets politik på dette område.

4. Konsekvenser for Danmark

Grønbogen og forslaget til Rådets konklusioner har ikke umiddelbare lovgivningsmæssige, økonomiske og administrative konsekvenser eller konsekvenser for beskyttelsesniveauet i Danmark.

5. Høring

Sagen blev forelagt miljøspecialudvalget den 14. februar 2001, hvor der fremkom flg. kommentarer:

Økologisk Råd gav udtryk for, at når Kommissionen i Grønbogen lagde vægt på grønne indkøb måtte denne holdning reflekteres i det kommende udbudsdirektiv, ligesom man fandt, at udbudsdirektivet på grund af denne miljømæssige dimension burde drøftes i miljøspecialudvalget. Økologisk råd henviste endvidere til, at Den Europæiske Sammenslutningen af Kommuner og Amter var fremkommet med et ændringsforslag til udbudsdirektivet, der fulgte denne linie, og at den danske holdning burde kommunikeres til de danske medlemmer af Europaparlamentet.

Københavns Kommune var enige i disse synspunkter og gjorde opmærksom på, at Københavns Kommune havde ordførerskabet i denne sag i regionsudvalget.

Økologisk råd bemærkede endelig, at man ikke var enig i, at standardisering efter "ny metode" havde været en succes på det sundhedsmæssige område (bl.a. i forhold til legetøj) og derfor ikke burde anvendes på dette område, subsidiært burde de danske mandater strammes op i disse sammenhænge.

Danmarks Naturfredningsforening opfordrede til positivt at overveje forslagene om differentierede afgifter (moms) på miljørigtige produkter.

Kommissionens grønbog har været udsendt i høring den 27. februar 2001 til 75 interessenter.

Der er blandt andet indkommet svar fra Kommunernes Landsforening, Brancheforeningen SPT, Dansk Industri, Foreningen af VVS-Fabrikanter i Danmark, Genvindingsindustrien, Plastindustrien i Danmark, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Metal, Advokatrådet, Indkøbsservice, Valør & Tinge, DSB Trafikplanlægning og Miljø, DAKOFA, Affaldsteknisk Samarbejde, Green Network samt Dansk Standard, i alt 27 høringssvar.

Valør & Tinge, Foreningen af VVS-Fabrikanter i Danmark og Genvindingsindustrien havde ingen bemærkninger.

Det er en generel holdning i høringssvarene, at frivillighedsprincippet i instrumenterne samt de brede fundament med mange aktører og hele produktkæden i stedet for snævre branche tiltag findes positivt, at målene i den integrerede produktpolitik skal klargøres, samt at koblingen til Fællesskabets kemipolitik mangler. Der peges også generelt på at tjenesteydelser bør inddrages under en integreret produktpolitik.

Dansk Industri peger på at den mest effektive vej at fremme IPP ad er ved at integrere miljøaspekter på andre politikområder.

Det er Danmarks Naturfredningsforenings holdning, at der bør ske en afkobling af vækst og ressourceforbrug. IPP bør ikke være funderet primært på ønsket om en øget *økonomisk vækst* - på baggrund af mere miljøvenlige produkter - men derimod på ønsket om en øget *miljøbeskyttelse* - på baggrund af en mere miljøvenlig produktion og produkter.

Der peges fra Danmarks Naturfredningsforening og affaldssektoren på, at IPP ikke kan erstatte lovgivning, der må opfattes som fastlæggelse af minimumsniveauet.

Flere svar fra affaldssektoren påpeger, at affaldsaspektet af produkters livscyklus ikke er tilstrækkeligt dækket af grønbogen, og at Kommissionens beskrivelse af IPP ikke i sig selv lægger op til ressourceeffektivisering gennem en forbrugsnedsættelse men udelukkende satser på miljøforbedring gennem renere produkter. Der peges på en manglende sammenhæng til forslaget til 6. miljøhandlingsprogram.

Kommunernes Landsforening finder, at myndighedernes rolle i den integrerede produktpolitik stort set ikke er behandlet i grønbogen.

Der er bred tilslutning til at lade prisinstrumentet være et væsentligt element i IPP. Der er generel skepsis i høringssvarene overfor Kommissionens forslag om moms-nedsættelse for miljøvenlige produkter.

Danmarks Naturfredningsforening opfatter dog forslaget positivt og mener, at det bør udvides til f.eks. reparationsarbejder, der forlænger produkters levetid.

Kommunernes Landsforening, Dansk Industri samt flere i affaldssektoren påpeger, at produktansvar som affaldsansvar kun vil virke for større identificerbare produkter og ikke dagligdags, ikke-varige produkter.

Der er samstemmende opbakning i høringssvarene til, at miljøvaredeklarationer er et anvendeligt redskab til videregivelse af produktmiljøoplysninger i mellem virksomheder.

Officielle miljømærker erkendes i høringssvarene at være et troværdigt instrument overfor forbrugerne, og der lægges vægt på, at der udvikles kriterier for flere produktområder

Dansk Industri mener, at når de selvdeklarerede miljøpåstande (claims) bygger på ISO 14021, er der i tilstrækkelig grad taget højde for vildledende reklame.

Danmarks Naturfredningsforening mener modsvarende, at selvdeklarerede miljøanprisninger ikke er acceptable og skal undgås.

De afgivne høringssvar formulerer en samstemmende opbakning til at offentlige grønne indkøb er en væsentlig faktor for udvikling og markedsføring af renere produkter. Det fremføres ligeledes samstemmende, at udbudsdirektiverne bør ændres, så de ikke modarbejder miljøkrav som selvstændige krav ved offentlige indkøb. Disse krav bør kunne stilles som krav om Blomsten for produkter og krav om EMAS-registrering for virksomhederne. Der fremføres endvidere, at der bør være samordnede retningslinier for de offentlige grønne indkøb på tværs af landene.

Kompetenceopbygning hos indkøbere, der håndterer offentlige grønne indkøb er en nødvendig indsats, påpeges det fra de fleste høringssvar, der kommenterer offentlige grønne indkøb.

Danmarks Naturfredningsforening og Indkøbsservice anfører, at en grøn indkøbspolitik bør indføres i institutionerne på baggrund af en vedtaget miljøpolitik.

Miljøledelse baseret på ISO 14001/EMAS-ordningen anføres fra de fleste sider som vigtige redskaber i virksomhederne.

LCA redskaber bør udvikles som fællesskabsgrundlag for IPP-indsatserne er et generelt budskab fra høringssvarene, både fra industri, forbruger samt affaldssiden. Det anføres, at der er brug for metodeudvikling, bl.a. tilpasset små og mellemstore virksomheder, byggende på internationale standarder.

Det er en generel holdning i høringssvarene, at det er positivt, at miljøhensyn indføres ved standardiseringsarbejdet. Dansk Metal og Plastindustrien i Danmark påpeger, at 'Ny metode' rummer gode muligheder på trods af den skepsis, som erfaringerne med emballagedirektivet har bidraget til. En skepsis, som andre høringssvar (Dansk Industri, Danmarks Naturfredningsforening m.fl.) henviser til bør føre til en dis n passende anvendelse 'ny metode'.

Danmarks Naturfredningsforening savner en inddragelse af detailhandlens muligheder i IPP

Om produktpaneler, mener Dansk Industri, at det bør være rent nationale anliggender at nedsætte disse.

Både Dansk industri og Danmarks Naturfredningsforening, fulgt af flere andre aktører, mener at miljøledelse, grønne regnskaber og kommunikation af miljøværdier og -holdninger er effektive redskaber til fremme af en integreret produktpolitik.

Ved behandlingen af forslaget i miljøspecialudvalget d. 15. maj 2001 fremførte Det Økologiske Råd, at de havde noteret sig, at Danmark var imod anvendelsen af differentierede afgifter. Rådet opfordrede til at man overvejede anvendelsen af andre økonomiske styringsmidler for at nå det samme mål.

Danmarks Naturfredningsforening fremførte, at det var nødvendigt med en reform af den nye metode. DI bemærkede, at den nye metode generelt fungerer godt – dog anerkendte DI, at der havde været problemer med den eneste anvendelse af metoden på miljøområdet (emballagedirektivet).

Elkraftsystem påpegede potentielle vanskeligheder ved anvendelse af miljømærker på el og andre forbrugsgoder, der fremføres via ledning.